

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาปัญหาทางกฎหมายในการบังคับใช้โทษในกฎหมายเกี่ยวกับการค้าและอุตสาหกรรม โดยมีสมมติฐานการศึกษาว่า การบังคับใช้โทษทางอาญาในกฎหมายเกี่ยวกับการค้าและอุตสาหกรรมไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการลงโทษ ดังนั้น หากนำโทษทางปกครองมาบังคับใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะการกระทำความผิดในกฎหมายเกี่ยวกับการค้าและอุตสาหกรรมจะทำให้การบังคับใช้บทกำหนดโทษบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการลงโทษ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายบรรลุตามเจตนารมณ์ของกฎหมายนั้น ๆ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อระบบการค้าและอุตสาหกรรม และระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

ผลการศึกษาพบว่า เหตุที่การกระทำตามกฎหมายเกี่ยวกับการค้าและอุตสาหกรรมเป็นความผิด เนื่องจากมีกฎหมายกำหนดว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิด (Mala Prohibita) ผู้กระทำไม่ได้กระทำเนื่องจากมีสำนึกที่ชั่วร้าย หรือเป็นการกระทำที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งการกำหนดให้การกระทำที่ไม่มีลักษณะรุนแรงและมีความสำคัญถึงขนาดจะต้องกำหนดให้เป็นความผิดอาญาเป็นความผิดทางอาญา และนำกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาบังคับใช้กับการกระทำ

เหล่านั้น ได้ก่อให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้ กล่าวคือ ปัญหาการไม่มีหลักการพิจารณาว่าควรใช้โทษทางอาญาในกรณีใด ปัญหาการกำหนดอัตราโทษโดยไม่คำนึงถึงความรุนแรงของการกระทำผิดระหว่างบุคคลธรรมดา กับนิติบุคคล ปัญหาความรับผิดชอบของนิติบุคคลที่โดยสภาพของนิติบุคคล ทำให้ไม่อาจลงโทษนิติบุคคลได้ ปัญหาการใช้โทษทางอาญากับความผิดเล็กน้อยหรือความผิดลหุโทษ และปัญหาการบังคับใช้โทษทางอาญาทำให้เกิดค่าใช้จ่ายและเสียเวลาดำเนินการโดยไม่จำเป็น

ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะของการกระทำที่ควรจะต้องกำหนดให้เป็นความผิดที่มีโทษทางอาญา และการกระทำที่ควรจะต้องกำหนดให้เป็นความผิดที่มีโทษทางปกครอง ซึ่งโทษที่จะกำหนดแก่ผู้กระทำความผิดควรแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ โทษทางอาญา และโทษทางปกครอง โดยโทษทางอาญาควรใช้แก่การกระทำที่มีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือต่อสังคมหรือระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ หรือเมื่อการใช้โทษทางปกครองแก่การกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งทางปกครอง ไม่อาจทำให้การบังคับการตามคำสั่งทางปกครองนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนโทษทางปกครองควรใช้แก่การกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนหรือการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครอง หรือการกระทำที่ไม่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือต่อชีวิตหรือร่างกายของผู้อื่น ควรนำโทษทางปกครองมาบัญญัติไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับการค้าและอุตสาหกรรม และเพื่อให้การบัญญัติโทษทางปกครองและการบังคับใช้โทษทางปกครองในกฎหมายเดียวกันเป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อเป็นหลักประกันว่า ได้มีการบังคับใช้โทษทางปกครองในกฎหมายนั้น ๆ อย่างรอบคอบเหมาะสม โปร่งใส และเป็นธรรม ดังนั้น ควรมีการตรากฎหมายเกี่ยวกับโทษทางปกครองและกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับโทษทางปกครองขึ้นเป็นกฎหมายกลาง และควรยกเลิกบทบัญญัติความผิดลหุโทษในประมวลกฎหมายอาญา แล้วนำโทษทางปกครองมาใช้บังคับแทน

This thesis focuses on the study of legal problems in applying criminal sanctions to trade and industry. The thesis is based on the hypothesis that criminal sanctions have not achieved the objectives of punishment. If administrative punishment is suitably applied to offences against the law concerning trade and industry in accordance with their nature, penalty provisions would achieve the objectives of punishment and law enforcement would additionally be in accordance with the spirit of the law. Such a state of affairs would be beneficial to trade, industry and the economic system of the country.

The study reveals that offences concerning trade and industry are *mala prohibita*, i.e., the offender did not commit the wrong with wicked intent or against public order or good morals. The definition of non-violent and less significant offences as criminal offences and the application of criminal

procedure to such offences give rise to various problems in enforcement.

Thus, no criteria are available to determine which cases should be sanctioned criminally. There are also problems in determining appropriate levels of punishment since sufficient account is not taken of the degree of severity of offences committed involving natural persons and juristic persons. Additional problematic areas include the liability of juristic persons vis-à-vis criminal punishment and criminal sanctions regarding misdemeanors. Finally, there are also the problems stemming from the fact that criminal sanctions often incur unnecessary expenses and undue consumption of time.

The researcher proposes that criteria should be set up to distinguish actions considered offences which should be criminally punishable and those offences deemed administratively punishable. Therefore, punishments should be divided into two categories: criminal punishment and administrative punishment. Criminal punishments should be given to acts causing severe impacts on public order, good morals, society or the aggregate economic system of the country. Such punishment should also be deemed appropriate when administrative punishments given to acts violating administrative orders have failed to secure the proper and efficient enforcement of orders to comply. Administrative punishment should be applied when there are violations of administrative orders or acts which do not comply therewith in addition to acts having no impact on public order, good morals or against the lives and bodies of others.

Administrative punishments should be set forth in the law concerning trade and industry to ensure explicit standards for administrative punishment are stipulated and enforced. For insuring the deliberate, appropriate, transparent, and fair enforcement of administrative punishments, a law stipulating administrative punishments and procedures to be followed in this connection should be passed as a central part of future legislation. Finally, it is proposed that the provisions for punishing the commission of petty offences in the Penal Code should be repealed and that administrative punishments should instead be enforced.